

jom ere blevne kaldte unaturlige. Det ærede Medlem for Randers 4de Valgkreds (Næregaard) nævnedes Bomuldsindustrien og mente, den var unaturlig. Jeg ved ikke hvorfor. Den blomstrer i England, og det ærede Medlem fremhævede Englands Overvægt paa dette Omraade; men Bomuld avles ikke i England, den hentes dertil fra Verdens jærneste Egne, og det, at vi skulle hente Kullene, betyder kun lidt, som jeg havde Lejlighed til at udtale, det betyder en saa ringe Procent i Omkostningerne, at det ikke spiller nogen Rolle. Det, England har forud for os, er kun den erhvervede Overlegenhed, og denne Overlegenhed kunde vi maasse ogsaa erhverve os gennem forestillige Foranstaltninger, vi kunde træffe. Jeg skal kun sige, at naar man har talt om kunstig og naturlig Industri, skal jeg give enkelte Oplysninger, som forekomme mig aldeles slaaende, og som vise, hvorledes selv en høist naturlig Industri nødvendig maa have Beskyttelse for at begynde. Det er et Omraade, der falder ind i den Tankegang, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) var inde paa i Gaar, og som siden er bleven bestridt fra anden Side, saa vidt jeg husker af det ærede Medlem for Slagelse (Røedt). Det, jeg tænker paa i Øjeblikket og skal give en fort og jeg tror, interessant Oplysning om, er Uldindustrien. Det er naturligt at spinde vore egne Faars Uld til Garn og væve den til Tøjer, det er i alt Fald noget, som har været drevet her i lange Tider, og det maa vel ogsaa være naturligt, man kan vel ikke sige paa Forhaand, at det er unaturligt. Jeg fik da i Fjor ved en Underfølgelse, som blev anstillet, og om hvilken jeg ikke ved, om den er kommen for Toldkommissionen, Oplysninger fra en Fabrikant, der nøje kender Forholdene i Tyskland, og som har været paa de Steder i Sachsen i flere Aar, hvor den Fabrikation, der konkurrerer med hans, drives. Den vedkommende Fabrikant, der bor i en By i Midtjylland, oplyser, at i Sachsen kan en Arbejder naa en saadan Fingertæthed, at han kan følge Maskinens Gang selv med en Fart af mellem 175—200 Omdrejninger i Minuttet og endda passe Maskinen. „Den Gang, jeg begyndte min Fabrik her i Landet,“ siger han, „kunde de Personer, jeg kunde faa fat i, ikke følge Maskinen, naar den gjorde mere end 90 Omdrejninger i Minuttet. Nu har jeg gennem 18 Aar opnaaet, at de kunne følge den 130 Omdrejninger i Minuttet, og jeg venter i Løbet af en halv Snæs Aar at have vænnet dem op til at kunne følge 160 Omdrejninger i Minuttet, og,“ højede han til ganske karakteristisk, „jeg venter, at det næste

Slægtled vil kunne bringe det videre, jeg venter, at det vil fødes med en videre Færdighed i den Retning“. Det er en Tanke, der er ret morsom, det er jo den skære Darwinisme anvendt her; men det kan jo ikke bestrides, det er et Faktum, der er lendt fra Udblandets Fabrikegne, at en Generations Arbejde i samme Retning medfører, at der udvikles saadanne medfødtte Anlæg. Men det, jeg her vil henvise til, er, at hvor naturligt man end maatte kalde Forarbejdelsen af Uld her i Danmark, vilde den ikke kunne paabegyndes uden Beskyttelse, alene fordi Arbejderne først skulle tilegne sig en saadan Færdighed, det vil alene af den Grund være nødvendigt en vis Tid i det mindste. Jeg kunde føje til endnu en Ting, som jeg ganske vist ikke tillægger saa stor Betydning, men som dog har Interesse, det er med Hensyn til Arbejdsloven; thi den Arbejderovre i Midtjylland, som kun kunde følge 90 Omdrejninger af Maskinen i Minuttet, fik 14 til 15 Kr. om Ugen for 10 Timers Arbejde; men den Arbejder nebe i Sachsen, som kunde følge Maskinen næsten 200 Gange, fik kun 8 Kr. om Ugen for 15 Timers Arbejde. Hvis De nu ville gøre Regnestykket op for, hvor meget det bliver pr. Tur med Maskinen, eller hvis det er for smaat, hvor meget det saa bliver for 100 Gange, saa ville De finde, at Arbejderne i Sachsen, for hver Gang Maskinen løber 100 Gange rundt, saa 5 Dre, medens den jyste Arbejder faar 26 $\frac{2}{3}$ Dre for at præstere det samme Arbejde. Jeg skal til dette Forhold knytte et Par Bemærkninger, som inodegaa den Tanke, som blev fremfat i Gaar. Det er den om Spildet. Det var jo en Ting, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Næregaard) gjorde et meget stort Nummer ud af, da han talte. Han nævnte Papirfabrikationen og henviste ogsaa til den Gardinfabrik, som det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) er Meddejer af, og fra hvem der findes en Fremstilling i samme Retning i Toldkommissionens Betænkning. Medens det ærede Medlem fra Slagelse for et Par Aar siden i det mindste altid sagde, at det gale ved Beskyttelsen er, at de mange Penge, det hele Toldbeløb gaar i Fabrikantens Lomme som uberettiget Fortjeneste, er det ærede Medlem efter at være spurgt, om det passede i hans egen Fabrikation, slaaet om i en ganske modsat Side, De ville selv kunne læse det i Toldkommissionens Betænkning, det er en ren Seremiade over de ulykkelige Forhold her i Landet, som ikke tillade Fabrikanten at faa en eneste Dre, det forsvinder mellem hans Hænder, Anlægget er for stort, Markedet for lille, Forrentningen